

Коваленко Лариса Павлівна

доцент кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(Україна, м.Харків)

Коваленко Богдан Вячеславович

студент Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(Україна, м.Харків)

СУБ'ЄКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Суб'єктами забезпечення інформаційної безпеки є:

Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, визначені законодавством центральні органи виконавчої влади, державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, прокуратура України та інші органи охорони правопорядку, судові органи, які віднесені до суб'єктів забезпечення національної безпеки України; центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом з питань інформаційної безпеки;

Служба безпеки України, Служба зовнішньої розвідки України, Державна прикордонна служба України, Збройні Сили України та інші військові формування, утворені відповідно до законів України; державні і недержавні засоби масової інформації, підприємства, заклади, установи та організації різних форм власності, що здійснюють інформаційну діяльність; наукові установи і навчальні заклади України, які здійснюють наукові дослідження та підготовку фахівців за різними напрямками інформаційної діяльності, в галузі інформаційного права та інформаційної безпеки; громадяни України та інші особи, за їх згодою, громадські організації та інші інститути громадянського суспільства.

Центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом у сфері інформаційної безпеки є Національна комісія, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки, яка підпорядковується Кабінету Міністрів України та підконтрольна

Президенту України з питань забезпечення національної безпеки України.

До основних завдань Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки відноситься: участь у розробленні та забезпечення реалізації державної політики з питань інформаційної безпеки; моніторинг стану забезпечення інформаційної безпеки України та здійснення державного регулювання у цій сфері; координація діяльності державних органів з питань інформаційної безпеки.

Юридично оформлені рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки, включені до державного реєстру нормативно-правових актів, відносяться до законодавства України.

До складу Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки входять члени комісії, апарат комісії та її територіальні представництва – міжрегіональні комісії з питань інформаційної безпеки. Національній комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки за рішенням Кабінету Міністрів України можуть підпорядковуватися заклади, установи, підприємства та організації.

Члени комісії призначаються Кабінетом Міністрів України терміном на 6 років із числа громадян України, які мають вищу освіту і не менше 15 років досвіду роботи в Україні за різними напрямками інформаційної діяльності, досвіду роботи в галузі інформаційного права та інформаційної безпеки.

Не менше половини членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки призначаються із числа вчених і науково-педагогічних працівників наукових установ і навчальних закладів відповідного профілю, представників засобів масової інформації, підприємств, установ та організації різних форм власності, інститутів громадянського суспільства, що здійснюють інформаційну діяльність.

Голова комісії, його перший заступник і заступник голови – керівник апарату Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки призначаються на посаду Кабінетом Міністрів України із числа членів комісії терміном на 3 роки. Голова комісії і його заступники працюють на постійній основі, інші члени комісії, за згодою, можуть працювати за сумісництвом відповідно до законодавства України.

Територіальні представництва Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки – Міжрегіональні комісії з питань інформаційної безпеки

формуються незалежно від адміністративно-територіального устрою, до їх складу входять члени цих комісій та підрозділи забезпечення. Члени міжрегіональних комісій призначаються Головою Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки терміном на 6 років із числа громадян України, які мають вищу освіту і не менше 10 років досвіду роботи в Україні за різними напрямками інформаційної діяльності. Голова міжрегіональної комісії та його заступник – керівник підрозділу забезпечення призначаються на посаду головою Національної комісії, що здійснює державне регулювання з питань інформаційної безпеки із числа членів комісії терміном на 3 роки і працюють на постійній основі. Інші члени міжрегіональних комісій з питань інформаційної безпеки працюють, як правило, за сумісництвом. Рішення міжрегіональних комісій мають рекомендаційний характер і можуть бути введені в дію рішенням Національної комісії, що здійснює державну реєстрацію з питань інформаційної безпеки.

Коваль Євген Олександрович

здобувач кафедри адміністративного права
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(Україна, м.Харків)

ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА : СКЛАДНИКИ ТА МІСЦЕ У СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Основним завданням органів державної влади у сфері пожежної безпеки є забезпечення необхідних умов для динамічного розвитку економіки, захист населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій шляхом запобігання таким ситуаціям, ліквідації їх наслідків і надання допомоги постраждалим.

Пожежна безпека є складником національної безпеки України, як динамічно стабільний стан, за яким

об'єктивно відсутні, виключаються або попереджаються пожежі, причини та джерела, які їх породжують, а також збитки від них. Для того, щоб з'ясувати місце пожежної безпеки у системі національної безпеки необхідно розкрити саме поняття пожежної безпеки через такі його складники, як пожежа та безпека.

Пожежа визначається як неконтрольований процес знищення або пошкодження вогнем майна, підчас якого виникають чинники, небезпечні для істот та навколишнього природного середовища